

TORONYIRÁNY

XIII. 4.

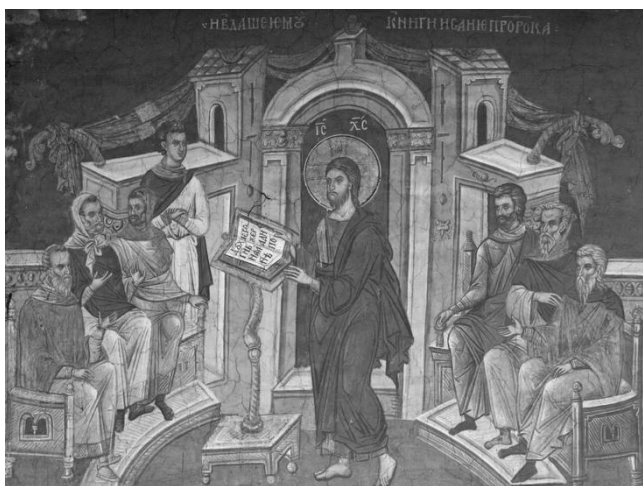
2019. január 27.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 3. vasárnap

- Január 28.** Aquinói Szent Tamás áldozópap és egyháztanító
- Január 31.** Bosco Szent János áldozópap
- Február 2.** (Urunk bemutatása (Gyertyaszentelő Boldogasszony))

Mindnyájunknak hordoznunk kell Krisztus küldetés-tudatát. Az egyházban, bennünk és általunk ismét megjelenik Isten ígéreteinek, a próféták jóvendöléseinek teljesedése. Mindennap, a világ végéig. Vállaljuk tehát, ne csak az egyház egyetemlegesen, hanem személyesen külön-külön mindegyikünk keresztény küldetésünk „öntudatát”.

Ne ijedjünk meg ettől a felelősségvállalástól. Ne hivatkozzunk gyengeségeinkre. Krisztus mellettünk áll, tulajdonképpen ő az, aki vállalja a küldetést bennünk. Hiszen az ő segítsége, kegyelme nélkül nem jutnánk előre a keresztény életben. S egyébként is, ha jól megfontoljuk, nem óriási, erönkön felüli dolgokról van szó a küldetés teljesítésében. Izajás jóvendölése azt is elmondja, milyen egyszerű, feltűnés nélküli feladatokról van szó: örömhírt vinni az egyszerű, szegény embereknek, gyógyítani a megtört szívűeket, kiszabadítani önmagunkat és másokat önzésünk és a teremtmények rabságából, megnyitni a vakok szemét... Hol? Mikor? Ahol élünk, a családban, a munkahelyen, az utcán és a szórakozóhelyeken. Mindenütt, mindenkor készen a segítségre, a jócselekedetre.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. Neh 8,2-4a.5b.8-10** A választott nép tagjai a babiloni fogságból hazatérve megújítják az Istennel kötött szövetséget.
- 2. 1Kor 12,12-30** Az apostol a Krisztusban hívőket és az öt követőket Krisztus Titokzatos Testének nevezi, melyben minden tagnak megvan a maga szerepe, mindegyik tagra szükség van, és mindegyik tag tökéletes szolidaritásban van a többivel és a Fővel.
- 3. Lk 1,1-4. 4,14-21** Jézus a názáreti zsinagógában kinyilvánítja, hogy benne teljesültek az ószövetségi ígérek.

Jézus a názáreti zsinagógában

Jézus működésének összefoglaló bemutatása után Lukács egy konkrét esetről számol be. Közli, hogy Jézus Názáretbe érkezik, abba a városba, ahol „nevelkedett” (16. v.). E megjegyzés a 2. fejezetre utal vissza (2,39.52). Szombati napon Jézus felkeresi a zsinagógát. A „szokása szerint” kifejezés azt jelzi, hogy Jézus, mint vallásos zsidó ifjúkorától kezdve rendszeresen részt vett a zsinagógai istentiszteleteken. A közvetlen szövegösszefüggésben a kifejezés a 15. versre utal vissza, amelyben arról értesülünk, hogy Jézus a zsinagógákban fejt ki tanító tevékenységét. A názáreti zsinagógában is tanítani akar. Ezért jelentkezik olvasásra. A szentírási szöveg, főleg a prófétai rész olvasása és magyarázata minden izraelita férfi számára lehetséges volt.

A kiválasztott szöveg felolvasása után Jézus visszaadja a tekercset a zsinagóga szolgájának, majd leül (20. v.). A felolvasott szakaszhoz ugyanis ülve fűztek magyarázatot. Lukács külön föl hívja a figyelmet a most következő eseményre, amikor kicsit dramatizálva Jézus kommentárját ezzel a mondatmal vezeti be: „A zsinagógában minden szem részegeződött” (20b v.). A magyarázat egyetlen mondatból áll, amely meghirdeti a felolvasott rész beteljesedését. A „ma” (szémeron) szó hangsúlyozottan áll a mondat elején. Azzal, hogy Jézus felolvasa az izajási szakaszt, el is kezdte megvalósítani mindazt, amit az meghirdetett. A próféta által jelzett üdvösség Jézusban megtapasztalható — látható és hallható — valóság lett. Jézus kijelentésének lényegében ugyanaz a tartalma, mint amit a Márknál található programbeszédben olvasunk: „Betelt az idő” (Mk 1,14). Jézus felléptével az üdvösségtörténelemben új szakasz kezdődött el, amelyre a „teljesség” a jellemző. A „ma” szó ennek következtében nemcsak arra a napra vonatkozik, amelyben Jézus Názáretben prédikált, hanem Jézus egész működésére, amely az üdvösség megvalósulását jelentette. Sőt a „ma” az egyház idejére is kiterjed, hiszen az egyház Jézus tevékenységét folytatja, amikor minden ember számára meghirdeti és közvetíti az üdvösséget. Az egyház által „az Úr kegyelmi esztendeje” minden korban mindenki számára megtapasztalható valóság, ha Jézust, mint az Isten „felkent” küldöttét elfogadják, meghallgatják és követik. Lukács is az evangéliumával ezt az üdvörténeti „mát”, az új kegyelmi időszakot hirdeti meg olvasói számára.

A hallgatók első megnyilatkozása kedvező: helyeselve fogadják Jézus szavait. A görög szövegben szereplő „martüreo” ige pozitív értelemben vett tanúságot, vagyis helyeslést jelent.

A helyeslést azonban szkeptikus megjegyzés is kíséri: „De hát nem József fia ez?” Ellenséges hangulatról azonban egyelőre még szó sincs. A názáretiek a kérdéssel tudatlanságukat árulják el. Hiába ismerik Jézust, mint honfitársukat gyermekkorától kezdve, ismeretük csak felszínes. Jézus igazi származásáról nincs tudomásuk. A názáretiek, bár első hallásra tetszik nekik Jézus tanítása, nem elégszenek meg a szóval. Ők tetteket is akarnak, melyek a szavakat alátámasztják. Erre vonatkozik Jézus kijelentése a 23. versben. Egy közmondást idéz, s ezzel hozza prófétai módon felszínre azt, amit a hallgatók magukban gondolnak. A názáretiek azt szeretnék, ha teljesen azonosítaná magát honfitársaival, és csodatettekkel segítené őket. Meglepő, hogy Jézus Kafarnaumban véghezvitt csodatetteire is utalás történik. Ez ellentmondásnak tűnik, hiszen Lukács csak a názáreti epizód után számol majd be Jézus kafarnaumi tevékenységéről. Ez a mozzanat világosan mutatja, hogy a honfitársakkal való konfliktus Jézus életének későbbi szakaszában történt. Lukács elővételezve helyezte azt át a nyilvános működés kezdetére. Az orvosról szóló közmondás egyébként mind a zsidó, mind a pogány irodalomban ismert.

A 24. versben Jézus újabb közmondást idéz, amelyhez hasonló kijelentést Márk változatában (6,4) is találunk. A prófétasorsra vonatkozik, amelyet Jézusnak is meg kell tapasztalnia. Ahogy a prófétákat nem fogadta be saját közvetlen környezete, úgy őt sem. Jeremiást kifejezetten halállal fenyegették meg szülőföldjén (Jer 11,21). Az említett prófétasorsból következik, hogy Jézus nem a nevelkedési helyén, Názáretben, hanem az idegenek számító Kafarnaumban, valamint Galilea más városaiban és falvaiban működik majd.

A 25-27. versekben még jobban kiszélesedik a perspektíva: a pogányok felé történő nyitás gondolata jelenik meg. Az Ószövetség két nagy prófétájára - Illésre és Elizeusra - való hivatkozás teszi világossá, hogy Jézus üdvösséget hozó küldetése nem korlátozódik Izraelre, hanem kiterjed a pogányokra is. Az ószövetségi példák - Illés és a száreptai özvegy (1Kir 17,7-16), valamint Elizeus és a szír Naamán (2Kir 5,1-27) - esetében nem beszélhetünk a zsidó nép határozott elutasításáról. De az idegenek javára tett csodák mégis azt tanúsítják, hogy Isten üdvadományai a pogányok elől sincsenek elzárva.

A szakasz utolsó verseiben (28-30. v.) Lukács a názáretiek haragkitörését beszéli el, amelynek következtében Jézust meg akarják ölni. A kezdeti barátságos megnyilatkozást, majd az azt követő tartózkodóbb magatartást végül is a nyílt elutasítás váltja fel. Az ellenséges hangulat oka az, hogy Jézus visszautasította a kívánt csodákat, és utalást tett a pogányok felé történő nyitásra, amely egyben Izrael különleges szerepének a megszüntét is jelenti. Lehet, hogy Jézust hamis prófétaként értékelték, mert nem igazolta önmagát jelekkel (vö. MTörv 13,2).

Lukács a záró jelenetet a szenvedéstörténet fényében fogalmazta meg. A híradás egyben prófécia is. Jézust a názáretiek kiűzik a városon kívülre, ahogyan a keresztre feszítéskor is a városon kívülre vezetik majd ki (vö. Zsid 13,11). Nehézséget jelent az a megjegyzés, hogy arra a „hegyre” vezetik Jézust, „amelyen városuk épült” (29. v.). Názáret ugyanis nem hegyre épült, hanem völgybe. Az a csúcs, amelyet a 9. századtól kezdve a „letaszítás hegyének” neveznek, olyan messze van a várostól (kb. 2,5 km), hogy aligha lehetett az epizód színtere. A pontatlanságot meg lehetne magyarázni azzal, hogy Lukács nem ismerte jól Palesztina földrajzát. Úgy tűnik azonban, hogy az evangélista megfogalmazása ez esetben nem véletlen: a „hegyre” épült várossal Jeruzsálemet, a keresztre feszítés helyét akarta megláttatni. Lukács felfogásában tehát tipológiai kapcsolat áll fenn Názáret és Jeruzsálem, az első és utolsó gyilkossági kísérlet helyei között.

A jelenet utolsó verse Jézus szabadulásáról számol be: „De ő áthaladt közöttük, és eltávozott.” Nem szükségképpen kell itt rendkívüli csodára gondolni. Lukács itt is teológiai céllal fogalmaz. A názáretiek nem tudták Jézust megölni, mert Isten terve szerint még nem érkezett el a szenvedés ideje, és nem lehetséges, „hogy próféta Jeruzsálemben kívül vesszen el” (Lk 13,33). Szakaszunk vége téma szempontjából hasonlít a János-evangélium egyik jelenetére (8,56-59), amelyben az ellenfelek meg akarják kövezni Jézust, de ő sikeresen meg tud szabadulni a veszélyes helyzetből. A názáreti fellépésről szóló epizód Jézus „távozásának” a közlésével zárul le. Jézus elmegy Názáretből, hogy megkezdjék az utat, amely végül is ahhoz a szenvedéshez vezet, melyet éppen az elemzett elbeszélés jelez előre programszerűen.

Kocsis Imre

Boldog szülők (6.)

Amikor a szülők a vesztesek

A helyes családi taktika

„Tudjátok, hogy olyan időt élünk, amikor egy jelentéktelen eset miatt is beláthatatlan bonyodalmak állhatnak be... Az általunk megelőző módszernek nevezett nevelési szisztémának megvan az az előnye, hogy a ránk bízott fiatalok helytelen magatartását meg tudjuk változtatni minden erőszak nélkül. Ennél a nevelési módszernél állítom, hogy nem kell a fiúkat kényszeríteni, lehet rájuk hatni meggyőződéssel és szeretettel is” – így ír Don Bosco a „Büntetések a szalézi házakban” c. munkájában.

Már száz év is eltelt azóta és ma – világosabban mint máskor – látjuk, mennyire bölcs volt Don Bosco tanácsa. Nézzünk csak be valamelyike este egy családba és figyeljük meg, mi történik.

Anna a hároméves leányka feszeng a széken, mint mindig, a salátát az abroszra ejti: „Vedd fel kislányom” – szól édesanyja elég kemény hangon. A leányka mogorva arcot vág és határozott a válasza: „Nem!” Mit tehet ekkor az édesanya? Kétség kívül elveszítette a szülői tekintély csatáját.

A leányt kényszeríteni nem érdemes. Egy nyakleves sem lenne hatásos, mert az édesanya is tudja, hogy veréssel nem lehet elérni semmit sem. Talán még a férje is közbeszól, hogy veréssel nem lehet nevelni egy hároméves gyermeket.

Ha megadja magát és letisztítja az abroszt, akkor el kell viselnie leánya győzedelmes tekintetét, aki egy meg nem érdemelt diadalt aratott. Ráadásul a férje is közbeszól: „Még csak hároméves és már ő parancsol!” Így fordul elő, hogy egy kis családban is forró helyzet alakul ki. „Nem tudom, mit tegyek!”

Ilyen és hasonló jelentéktelennek látszó helyzetben igazolást nyer a megelőző módszer: „Amikor a szülők konfliktushelyzetbe kerülnek gyermekeikkel, vesztesek lettek!” Be kell látni, hogy teljesen hatástalan eredményt érünk el, ha akaratainkat a gyerekekre rákényszerítjük. Anna édesanyja egy veszélyes helyzetet alakított ki, ha azt gondolja: „Majd meglátjuk, ki parancsol!” Ezzel csak fájdalmas sebeket lehet okozni. A konfliktushelyzetbe került szülők kénytelenek lesznek egyik büntetést a másik után kiróni, aminek jó vége nem lehet. „Ha azt gondolod, hogy megsérthetsz, miért ne tehetném én is!” – gondolják a gyerekek. Ezután csak a büntetések sorozata következhet, amelyek bosszút eredményeznek.

A gyermekek a szülőknél sokkal ravaszabbak és kitartóbbak: előnyben vannak, mert jobban kigondolnak mindent és hosszas ellenállásra is képesek. Gyakran előfordul, hogy a szülők a kétségbeesés határán fájdalmasan sóhajtanak fel: „Mit tegyünk?”

Don Bosco tanácsa egyszerű. A büntetést és a tekintélyre alapult figyelmeztetést: „Engedelmeskedj, különben...” be kell helyettesíteni a kölcsönös tisztelettel és együttműködéssel. A gyermeknek kell egy tekintélyes vezető egyéniség, akire feltekinthet, de semmi esetre sem egy őrmester vagy tizedes. A jó vezető motiválja követőit, hogy az adott körülmények között a legtöbbet nyújtsák. Ezt kell tenni a szülőknek is. Gyermekeink igénylik a vezetőt és engedelmeskednek is, ha látják, hogy egyenrangú emberként kezelik őket. Egy gyermek méltósága a verés által mélyen megsérül. A szülők sem érzik jól magukat az elcsattant pofon után, különösen, ha indulatuk tudatában voltak. Anna édesanyja is jobb eredményt ért volna el, ha a feszült helyzetet feloldva inkább együttműködésre és felelősségtudatra figyelmezteti gyermekét, így szólva: „Na, ez

szép kis ügy! Most mit tegyünk?” Nem lett volna tovább harc a hatalomért. Talán a leányka is rádöbben, hogy neki kell az abroszt letisztítani. A családból csak így lehet egy harmonikus közösség, ahol a megértés és szeretet uralkodik.

Gianni Rodari elbeszélésben: „Ki adja a parancsot?” Így ír: „Megkérdeztem egy leánykát, hogy náluk a családban ki parancsol? Csak nézett rám, de nem szólt semmit. Ismét rákérdeztem, de ismét eredmény nélkül. Tanácstalanul nézett rám tovább. – Nem tudod mit jelent a parancs? – Miért ne tudnám? – Na, akkor miért nem válaszolsz? Már-már azt gondoltam, megnémult. Kapta magát és elszaladt, egészen az erdő széléig. Onnan visszaneézett felém, nevetve kinyújtotta a nyelvét, és kacagva jelentette ki: 'Nálunk nem parancsol senki, mert szeretjük egymást.'”

„Kérlek hallgass meg egy pillanatra!”

Nehéz ügy meghallgatni valakit

„A növendékeknek meg kell adni a lehetőséget, hogy kedvük szerint kibeszélhessék magukat” – jelentette ki Don Bosco munkatársainak. „Hallgassuk meg őket, hagyjuk őket sokat beszélni.” Don Bosco a „hallgató” példája volt. Van egy emlékezetes fénykép róla gyóntatás közben: egész egyéniségét átadta a meghallgatásnak. Emlékirataiban (VI. 438-439) is olvashatunk erről: „Bokros teendői között is volt mindig ideje, hogy szobájában atyai szívvel meghallgassa azokat, akik óhajtottak vele beszélni. Szerette, ha családias volt a hangnem és nem zavarta, ha valaki alkalmatlankodott volna. Engedte, hogy szabadon kérdezzék, gondokról szóljanak, védekezzenek vagy vádoljanak valakit. Úgy fogadta őket, mint ahogyan a nagy urakkal tette. Általában a kerevetre ültette őket, ő maga az íróasztalnál ült. Úgy hallgatta őket, mintha mondanivalójuk nagyon fontos lenne...”

Sok szülő azt gondolja, hogy tényleg meghallgatják gyermekeiket. Egyszerűen tévedhetnek is, mert a meghallgatásnak sokszor csak a látszatát keltik. „Én csak beszélek, de senki nem figyel rám.” „Este az ágyamban hátat fordítok mindenkinek, a fal felé fordulok s magamban beszélek, legalább én hallom, amit mondok.” Egy javítóintézet társalgójában egy fiú keserű hangon mondta apjának: „Apám, észrevetted-e, hogy tizenhat év után először hallgatsz meg?” Az is előfordul, hogy a szülők erőltetnek egy beszélgetést és nem érnek el semmit, csak kölcsönösen felizgatják magukat és nem értenek szót.

A hallgatás terve

A családi beszélgetések legfőbb akadályja az időhiány, a napi problémák égető fontossága, de maga az a tény is, hogy a szülők nem akarnak meghallgatni semmit. Sokszor a szülők azért sem hallgatják meg gyermekeiket, mert valamiért ők is hibásnak érzik magukat. Arra is gondolunk, hogy sok kudarcért ők is felelősek, nem álltak eléggé sarkukra, amikor még nem lett volna késő. Mások meg nem akarják meghallani az igazságot. Inkább elkönnyvelik a sikertelenséget, csak hogy ne tudják meg a gyermekek gondjait.

Azt sem szabad elfelejteni, hogy sok gyermek gyakran zárkózottnak bizonyul. Nem mindig könnyű dolog beismerni a féltékenységét, a haragot. Nemcsak szégyenletesnek, hanem veszélyesnek is tűnhet. Arra gondolnak, ha a szülők megismerik rossz oldalukat, elvesztik bizalmukat, nem értik meg és nem szeretik őket többé, esetleg még harag és neheztelés is bekövetkezhet.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

E században is Mozart

Könyvek jelentek meg - új szemléletű remek munkák a mindig időszerű Mozarról, akiről úgy hírlík az angyalok is az ő zenéjét játsszák. Vajon a betlehemi éjszakában nem elővételezték-e ennek a jóval későbbi zeneköltőnek hangzatait, hiszen a Kisdéd altatójaként maguk az angyalok is kereshettek muzsikákat. Lapozván a szerző partitúráit (micsoda tiszta kézírások az archívumokban), elyöngül az ember minden érzéke: honnan e tiszta hang, harmónia, amely valóban kegyelem, frissít és nevel, nyugtat, imádkozni is tanít. Gondoljunk csupán az élete végén (mindössze 35 évet élt) írt Ave verum Corpus motettájára, erre az Oltáriszentséget imádó páratlan himnusza.

Sokat írtak és sokan Mozarról. Az ember elgondolkodik és arra a végzésre jut, hogy mégis az a legbensőbb, amit valaki - egy-egy Mozart művet hallgatva - önlékéből hív elő. Így tett például a bölcs jezsuita lelki ember, Nemeshegyi Péter, a Japánt megjárt misszionárius, teológus, aki az ottani tanítványai közé vitte el Mozart zenéjét. Őt a diákok vallomása fogta meg, a nemvárt vallomások sokasága fiataloktól. Amikor könyvében ezekből közreadott néhányat, jómagam is elszegődtem japánnak, és követtem az egyik egyetemista szavait: „Mozart zenéje - nekünk - az életet mondja el. Ez az élet az őselet nagy áramlatához tartozik. Nem bajjal terhelt élet, hanem örömmel és hálával teli. Nagyszerű ajándékként megélt ragyogó élet. Nem busongó élet, hanem gondtalan, szabad élet. Mozart zenéje azonban nemcsak az életet, hanem a halált is elmondja nekünk. De ez a halál nemcsak fájdalmas, bánatos valami. Mozart zenéje ugyanis az életet és a halált is magába foglaló, és azt meghaladó ember-létet mondja el nekünk. Azt az emberlétet, melyet Isten teremtett, és Isten szeretete ölel át. Isten nyomorúságunkat átöleli, ránk mosolyog, mindent megbocsát, és szeret bennünket, nyomorúságos embereket.”

Gondolhatnák-e mást, többet? A szeretet zenéje Mozarté, harmóniákban, dallamokban az a hozzárendelés Isten szívéhez, amely bármely esetben - jóban, rosszban - a legtisztább optimizmust sugallja. Misztérium ez? Is. El nem múló könny és derű, hiszen ellentétek összhangjában teljesedik ki életünk. Amint Krisztus földi pályája és műve igazolja.

Tóth Sándor

hírek információk

Az Ökumenikus Imahét záró programján ma este 6 órakor a Honvéd téri református templomban Gyulay Endre nyugalmazott püspök hirdet igét.

A szociális munka egyházi tanítása - a gyermekvédelem a szociális képzésben címmel tart január 30-án konferenciát a Gyulai Felsőoktatás Napja alkalmából a Gál Ferenc Főiskola és Gyula Város Önkormányzata. A Szeged-Csanádi Egyházmegye főiskolája 2017-ben vette át és szervezte karrá a gyulai egészségtudományi és szociális képzéseket, ezért az önkormányzat a városi felsőoktatás napjának nyilvánította az átvétel évfordulóját. A tavalyi ünnep az egészségtudományokkal foglalkozott, az idén az egyházi felsőoktatásban folyó szociális munka képzések, és a gyermekvédelem a fő téma. A GFF meghívására az EMMI és a református, evangélikus és zsidó egyetemek képviselői az előadók. A konferenciára történő regisztráció a GFF honlapján megadottak szerint lehetséges.

A Dömötör-torony meséi címmel nyílik kiállítás január 31-én, csütörtökön 17 órakor a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A tárlat – melyet Kiss-Rigó László püspök nyit meg – Szeged legrégebbi építészeti emlékének korabeli fotóit, valamint a toronyról szóló újságcikkeket és könyveket mutatja be.

Február elsejétől idegenvezetéssel, folyamatosan látogatható a Dömötör-torony. Belépő a Szegedi Dóm Látogatóközpont jegypénztárában kapható, 700 Ft/fő áron.

A keresztények sok helyen a világban hitük miatt élet-halál küzdelmet folytatnak szülőföldjükön. Róluk, és a velük való tevékeny szolidaritás lehetőségeiről előadást hallhatnak – láthatnak – felvételről Azbej Trisztán államtitkártól, az Üldözött Keresztények Államtitkárságának vezetőjétől az érdeklődők január 31-én, csütörtökön 19 órakor az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánián (Torontál tér 4.) tartandó vetítésen.

Urunk bemutatásának (Gyertyaszentelő Boldogasszony) ünnepén a Székesegyházban Kiss-Rigó László püspök mutatja be február 2-án, szombaton a 18 órakor kezdődő szentmisét, melyen részt vesznek a Szeged-Csanádi Egyházmegye területén dolgozó szerzetesközösségek, világi intézmények, és az apostoli élet társaságainak tagjai.

Szereplőket keres az V. Újszegedi Szabadtéri Passiójátékra készülő Liget Társulat közössége. A szegedi keresztény színtársulat és a rendező, Kaj Ádám a rövid bemutatkozó leveleket a liget.tarsulat@gmail.com e-mail címre várja. Színijátsszós múlt, vagy egyházi közösséghez való tartozás nem feltétel.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő Gál Ferenc Főiskola 4 karon várja a továbbtanulókat. A felvi.hu-n február 15-ig jelentkezhetnek az érdeklődők a szegedi, szarvasi, békéscsabai, illetve gyulai karra gazdálkodási és pénzügyi, ápoló, szociális munka, kisgyermeknevelő, óvodapedagógus, tanító, valamint kétszakos hittanár szakok nappali vagy levelezős képzéseire. A hallgatók számára kollégiumot, külföldi ösztöndíjakat, nyelvvizsgára felkészítést, sportolási lehetőséget, közösségekbe való bekapcsolódást tud biztosítani a Gál Ferenc Főiskola.

A Campus Mundi Ösztöndíjat bemutató kiállítás nyílik a Gál Ferenc Főiskola karain, mely a szegedi Dóm tér 6. számú épületben január 28-tól február 1-ig tekinthető meg, a későbbiekben pedig a szarvasi, a gyulai és a békéscsabai karokon is látogatható lesz. A Tempus Közalapítvány egyetemi Campus Mundi Ösztöndíja akár havi 350 ezer forintot biztosít az azt elnyerőknek, mely összeg felhasználásával a világ bármely országában lehet tanulni legalább 3 hónapon át. A Gál Ferenc Főiskola kiállításain a 60 partneregyetemre szóló egyéb Erasmus+ ösztöndíjakról, ingyenes nyelvtanulásról és a Theolingua nyelvvizsgáról is tájékoztatást kapnak az érdeklődő egyetemisták és középiskolások.

A szolidaritása jegyében Magyarország kormánya – a Hungary Helps program keretében – 505 millió forint támogatást nyújt a „Nyitott kórházak” elnevezésű, szíriai humanitárius kezdeményezést megvalósító olasz AVSI Alapítványnak, az aleppói Szent Lajos Kórház, a damaszkuszi francia kórház és a szintén a szír fővárosban lévő olasz kórház egyéves működésének biztosítására. Mint ismert, a szíriai erőszak elsősorban a kisebbségeket, leginkább a keresztényeket sújtotta; és közülük is a legvédtelenebbek, a nők és a gyermekek szenvedtek a legtöbbet. A lakóházak nagy része megsérült, minden harmadik iskolát lerombolták. A kórházak fele elpusztult vagy használhatatlanná vált. A nemzetközi támogatással a helyi keresztény egyházak által működtetett kórházak nemcsak keresztény betegeket gyógyítanak, hanem muszlimokat is. Így ezek az egészségügyi központok a megbékélést és társadalmi összetartást is szolgálják.

A szíriai humanitárius segítségnyújtásáról szóló okiratot Orbán Viktor miniszterelnök január 22-én, Budapesten a Karmelita kolostorban adta át Mario Zenari bíborosnak, szíriai apostoli nunciusnak.

Pro Cultura Hungarica díjat vett át Böjte Csaba, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány alapítója. A díjat Kásler Miklós, az emberi erőforrások minisztere adta át a Magyar Kultúra Napján Budapesten, a Hagyományok Házában. Az elismerést a magyar kultúra ápolásában, a közösségépítésben és a nemzeti identitás megőrzésében végzett kiemelkedő és példaértékű szolgálataért adományozták a ferences rendi szerzetesnek.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.